

نیروهای مسلح ایران بار دیگر آماده‌اند تا اسرائیل را چنان شکست دهند که مجبور شود برای نجات به «بابابزرگ» پناه ببرد | مذاکرات زمانی شکست خورد که اروپا نه توان ارائه پیشنهادی ملموس و قابل‌اعتنا و نه جرأت ایستادگی در برابر واشنگتن را داشت.

وزیر امور خارجه ایران در روزنامه گاردین نوشت:

«سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه ایران در یادداشتی در روزنامه گاردین نوشت: بیش از دو دهه است که اروپا در کانون بحران ساختگی و ادامه‌دار پیرامون برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای کشور من قرار دارد. از جهات زیادی، نقش اروپا بازتاب‌دهنده وضعیت کلی تر روابط قدرت در عرصه بین‌المللی بوده است.

به گزارش اسپادانا خبر، وی ادامه داد:

اروپا که زمانی نیرویی میانه‌رو بود و تلاش می‌کرد تا آمریکا را که در منطقه ما اهداف حداکثری داشت مهار کند امروزه به تسهیل‌گر زیاده‌خواهی‌های واشنگتن تبدیل شده است.

عراقچی با بیان این که «هفته گذشته، سه کشور اروپایی (بریتانیا، فرانسه و آلمان) اعلام کردند که فرآیند بازگرداندن تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران را فعال کرده‌اند» افزود:

این سازوکار برای مجازات عدم اجرای تعهدات مهم در توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵، که بین ایران، سه کشور اروپایی، آمریکا، چین و روسیه امضا شده بود، طراحی شده است. حرکت سه کشور اروپایی هیچ پایه و مبنای قانونی ندارد، عمدتاً به این دلیل که توالی رویدادهایی را که منجر به اتخاذ اقدامات قانونی جبرانی از سوی ایران ذیل توافق هسته‌ای شد را نادیده می‌گیرد. سه کشور اروپایی می‌خواهد جهان فراموش کند که این آمریکا بود که به صورت یکجانبه از مشارکت در توافق جامع اقدام مشترک (برجام) خارج شد، نه ایران. همچنین، سه کشور اروپایی از این واقعیت چشم‌پوشی می‌کنند که نه تنها نتوانستند به تعهدات خود در چارچوب توافق عمل کنند، بلکه از بمباران ایران در ماه ژوئن به طرز وقیحانه‌ای استقبال کردند.

وزیر خارجه ایران تصریح کرد:

همانطور که چین و روسیه نیز تأکید کرده‌اند، اجرای گزینشی تعهدات بین‌المللی توسط سه کشور اروپایی اقدام آن‌ها را باطل و بی‌اثر می‌کند. ممکن است اینگونه به نظر برسد که بریتانیا، فرانسه و آلمان از روی کینه توزی عمل می‌کنند، اما حقیقت این است که آن‌ها به‌شکلی هدفمند و با تمرکز کامل در حال دنبال کردن مسیری خطرناک هستند با این منطق که شاید این اقدام به آن‌ها جایگاهی در میز مذاکره درباره مسائل دیگر بدهد. این یک اشتباه بزرگ است که به‌طور حتم به ضرر آن‌ها تمام خواهد شد. رئیس‌جمهور ترامپ آشکارا نشان داده که سه کشور اروپایی را بازیگرانی فرعی می‌داند و این موضوع در کنار گذاشته شدن اروپا از مسائلی که برای آینده‌اش حیاتی است از جمله بحران روسیه و اوکراین، مشهود است.

وزیر خارجه ایران تأکید کرد:

پیام واشنگتن واضح و رسا است: برای کسب جایگاه، سه کشور باید وفاداری بی‌چون و چرای خود را نشان دهند. تصاویر اخیر رهبران اروپایی که در دفتر بیضی کاخ سفید در برابر رئیس‌جمهور ترامپ نشست‌اند، گویای همین واقعیت است. اما اوضاع همیشه اینگونه نبوده است. زمانی که تروئیکای اروپایی در سال ۲۰۰۳ با هدف مهار دولت جورج دبلیو بوش، پس از تهاجماتش

به افغانستان و عراق، شکل گرفت، ایران از این ابتکار استقبال کرد اما مذاکرات زمانی شکست خورد که اروپا نه توان ارائه پیشنهادی ملموس و قابل اعتنا و نه جرأت ایستادگی در برابر واشنگتن را داشت. در آن زمان، همکاران من خواستار حفظ ۲۰۰ سانتریفیوژ برای غنی‌سازی اورانیوم در مقیاس کوچک بودند اما این درخواست با زیاده‌خواهی آمریکایی که از طریق سه کشور اروپایی اعمال می‌شد، مواجه شد. در آن زمان جنگ به این دلیل به وقوع پیوست که آمریکا بهای سنگینی برای اشغال غیرقانونی همسایگان ایران در شرق و غرب—هم از نظر انسانی و هم هزینه مالی—پرداخته بود. پس از هشت سال مسابقه تحریم‌ها و سانتریفیوژها میان ایران و غرب، که طی آن کشور من ۲۰ هزار سانتریفیوژ انباشته کرد، صد برابر بیشتر از سال ۲۰۰۵، دو تحول مهم زمینه‌ساز گفت‌وگویی بی‌سابقه شدند: پذیرش ضمنی غنی‌سازی در ایران توسط سه کشور اروپایی و آمریکا، و قبول آمریکا به عنوان طرف مذاکره از سوی ایران. این تغییر اساسی مستقیماً به امضای برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) منجر شد. توافق کاملاً شفاف بود: نظارت بی‌سابقه و محدودیت‌هایی بر غنی‌سازی ایران در مقابل لغو تحریم‌ها. این فرمول مؤثر واقع شد. اما حالا، با گذشت یک دهه، تقریباً به نقطه آغاز بازگشته‌ایم. رئیس‌جمهور ترامپ در سال ۲۰۱۸ مشارکت آمریکا در برجام را متوقف کرد و همه تحریم‌ها را دوباره اعمال نمود که سلسله‌ای از اتفاقات قابل اجتناب را رقم زد.

وی با بیان این که «من به عمد از عبارت «توقف مشارکت» استفاده می‌کنم، زیرا برجام یک برنامه اقدام است و نه یک معاهده، و بنابراین بند خروج ندارد» افزود:

در آغاز و در واکنش به تخریب این توافق تاریخی، سه کشور اروپایی به شدت نگران شدند و وعده دادند که این وضعیت را جبران خواهند کرد. آن‌ها به صورت علنی اذعان داشتند که «رفع تحریم‌های مرتبط با برنامه هسته‌ای و عادی‌سازی روابط تجاری و اقتصادی با ایران، اجزای اساسی این توافق را تشکیل می‌دهند.» وزیر دارایی فرانسه با لحنی قاطع اعلام کرد که اروپا یک «وابسته» نیست در حالی که سایر رهبران اروپایی بر «استقلال راهبردی» خود تأکید داشتند و اطمینان دادند که این استقلال تضمین‌کننده ادامه تجارت با ایران خواهد بود و منافع وعده داده شده به مردم من، از جمله فروش نفت و گاز و انجام معاملات بانکی مؤثر، محقق خواهد شد. اما هیچ‌یک از این وعده‌ها عملی نشد. در واقع، اگر سه کشور اروپایی بتوانند تنها یک مورد از تعهدات متعدد خود را که به ایران داده‌اند شناسایی و اثبات کنند، ایران با کمال میل از تمام حقوق خود برای پیگیری سازوکار بازگشت خودکار تحریم‌ها (snapback) صرف‌نظر خواهد کرد.

وی با بیان این که «در حالی که اروپا خود به تعهداتش عمل نکرده، انتظار دارد ایران یک‌جانبه تمامی محدودیت‌ها را بپذیرد» ادامه داد:

با این ذهنیت، سه کشور اروپایی از محکوم کردن حمله آمریکا به کشور من در ماه خرداد، در آستانه مذاکرات دیپلماتیک، خودداری کردند، اما اکنون با این ادعا که ایران گفتگو را رد می‌کند، خواستار تحریم‌های سازمان ملل شده‌اند. همانطور که به همتایان خود در سه کشور اروپایی هشدار داده‌ام، بازی آن‌ها نتیجه‌ای را که می‌خواهند در پی نخواهد داشت. برعکس، این امر فقط باعث حذف سه کشور از روندهای دیپلماتیک آینده خواهد شد که پیامدهای منفی گسترده‌ای برای کل اروپا از نظر اعتبار و جایگاه جهانی آن به همراه خواهد داشت. با وجود این که می‌دانیم سه کشور اروپایی به بازیگرانی کاملاً متفاوت تبدیل شده‌اند، هنوز هم زمان و نیاز فوری به یک گفت‌وگوی صادقانه وجود دارد و این گفت‌وگو باید با روشن شدن معنای واقعی «مشارکت» در برجام آغاز شود. این موضوع پیش‌شرطی اساسی به همراه حسن نیت، برای فعال کردن مفاد این توافق است.

به گفته عراقچی، ادعای مشارکت سه کشور در توافقی که ستون اصلی آن غنی‌سازی اورانیوم در ایران است، در حالی که خواستار کنار گذاشتن همین توانمندی‌ها از سوی ایران هستند، هیچ منطقی ندارد.

وی خاطر نشان کرد:

حمایت علنی از حملات نظامی غیرقانونی به تأسیسات هسته‌ای ایران که تحت حمایت قوانین بین‌المللی هستند، کاری که صدراعظم آلمان با بی‌شرمی انجام داده است، هرگز نمی‌تواند به معنای «مشارکت» باشد. در حالی که مردم ایران در مواجهه با این رفتارهای قانون‌شکنانه خواستار تضمین‌هایی برای عدم تکرار دوباره هستند، ایران همچنان آماده گفت‌وگو و دیپلماسی است.

وی افزود:

برای خروج از این بازی باخت-باخت کنونی، سه کشور اروپایی باید مسیر مخرب خود را عوض کنند؛ نه به خاطر خشنود کردن ایران بلکه به خاطر خودشان و به این دلیل که قربانی کردن منافع امنیتی خود در یک پرونده، هیچ جایگاهی در مسائل دیگر برای آن‌ها به همراه نخواهد داشت. ایران آماده است تا توافقی واقعی و پایدار شکل دهد که نظارت دقیق و محدودیت‌هایی در غنی‌سازی را در ازای لغو تحریم‌ها به همراه داشته باشد. اگر این فرصت کوتاه برای تغییر مسیر از دست برود، پیامدهایی به همراه خواهد داشت که می‌تواند برای منطقه و فراتر از آن به‌طور بی‌سابقه‌ای مخرب باشد.

وی ادامه داد:

اسرائیل ممکن است خود را قادر به جنگیدن به نمایندگی از غرب نشان دهد اما همانطور که در ماه خرداد دیدیم، حقیقت این است که نیروهای مسلح قدرتمند ایران بار دیگر آماده و توانمندند تا اسرائیل را چنان شکست دهند که مجبور شود برای نجات

به «بابابزرگ» (آمریکا) پناه ببرد. ریسک شکست خورده‌ی اسرائیل در تابستان امسال میلیاردها دلار از جیب مالیات‌دهندگان آمریکایی هزینه برداشت، تجهیزات حیاتی آمریکا را که اکنون از موجودی آن حذف شده، از بین برد و تصویری از ایالات متحده را به عنوان قدرتی بی‌پروا که مستعد کشیده شدن به جنگ‌های دلبخواهی بازیگران سرکش است، ترسیم کرد. اگر اروپا واقعاً به دنبال راه‌حلی دیپلماتیک است، و اگر رئیس‌جمهور ترامپ می‌خواهد فرصت تمرکز بر مسائل واقعی که در تل‌آویو ساخته نشده‌اند را داشته باشد، باید به دیپلماسی زمان و فضای لازم را برای موفقیت بدهند. در غیر این صورت، نتیجه، چندان خوشایند نخواهد بود.

برچسب ها: [اتحادیه اروپا](#) [1]

[جنگ](#) [2]

[اسرائیل](#) [3]

[تحریم](#) [4]